

שירון ל"ג בעומר

שקט נקטים בנות הנסיכות!

אש אש מדורה ל"ג בעומר הנה בא!

אני עומד על החומה
עומד בגשם לבדי וכל העיר העתיקה
מונחת לי על כף ידי אני מביט בה מאוהב
אני עולה לכאן תמיד סתם להביט
אבל עכשיו אני נמצא כאן בתפקיד
אבל עכשיו אני נמצא כאן בתפקיד .

כן, כן, מי חלם אז בכיתה
כשלמדנו לדקלם על חומותייך ירושלים
הפקדתי שומרים
שיום יגיע ואהיה אחד מהם
שיום יגיע ואהיה אחד מהם
שיום יגיע ואהיה אחד מהם .

אני עומד על החומה
עומד מקשיב אל הקולות
קולות השוק והמהומה
קריאות רוכלים ועגלות
הנה הוא קול המואזין
הנה דינדון הפעמון אבל עלי להאזין
אם אין שום נפץ של רימון
אם אין שום נפץ של רימון .

כן, כן, מי חלם ...

אני עומד על החומה
רועד מקור ומסתכל הנה שקעה כבר החמה
שומר מלילה מה מליל אור הירח במלואו
שוטף חומות ושערים מתי יבוא היום שבו
לא נזדקק עוד לשומרים
לא נזדקק עוד לשומרים .

כן, כן, מי חלם ...

ארץ שמיים וים, פרח במדבר
זית, חיטה, שעורה וגם דבש.
רימון, תאנה ותמר.
היום יום הולדת וחג לארץ
אבותי
בהורה סוחפת נצא במחול ויחד
נשיר עד בלי די.

סובו מעגלים, שירו לה הילולים
מי זו חוגגת בעין שנים, ישראל
שלי.
הדליקו האורות, שירו בכיכרות
הניפו למעלה את כל הדגלים,
ישראל שלי.

שבנו אלייך לכאן, מקצווי תבל
באנו לבנות בך ולהיבנות, ארץ
ישראל.
דגל כחול ולבן, מגן דוד סמלך
ירושלים בירה לעולם, נזר של
אור לראשך.

סובו מעגלים, שירו לה הילולים
מי זו חוגגת בעין שנים, ישראל
שלי.
הדליקו האורות, שירו בכיכרות
הניפו למעלה את כל הדגלים,
ישראל שלי.

הייתי בפריו וגם ברומא
ראיתי את שבעת פלאי תבל ,
בקוטב הצפוני וגם דרומה ,
אך אין מקום כמו ארץ ישראל .
וכמו גלויות של נוף יפות
תמונות בזכרוני עפות ,
כמו בעד עדשה של מצלמה
בתרמילי אותן אשא
בכל מקום, בכל מסע
קטעי פסיפס מתוך תמונה שלמה .

שלום לך ארץ נהדרת ,
עבדך הדל נושא לך שיר מזמור .
גם אם לעיתים נודד אני על דרך ,
מה טוב לנדוד אך טוב יותר לחזור .

צריחי המגדלים בירושלים
וסמטאות השוק הצבעוני
גגות הרעפים של גבעתיים
הניבטים מבעד חלוני .
את האביב בתל אביב ,
את סבתי ואת סבי ,
את החלה ואת נרות שבת ,
את ים המלח מול אדום
ואשת לוט צופה לסדום
ואת הקיץ בואך אילת .

שלום לך ארץ נהדרת ...

מימיה הכחולים של הכנרת
והרקיע התואם מעל
והרגשת הבית המוכרת
בתוך עורקי זורמת כמו חשמל .
הרי גליל והשומרון ,
הפרדסים שבשרון ,
וילדים בגן המושבה
את הכרמל ואת הים
אחד אחד ואת כולם ,
תמיד קורצים, אומרים ברוך הבא .
שלום לך ארץ נהדרת.

אין לי ארץ אחרת
גם אם אדמתי
בוערת
רק מילה בעברית
חוזרת
אל עורקיי, אל
נשמתי
בגוף כואב, בלב
רעב
כאן הוא ביתי

אלי, אלי
שלא יגמר לעולם
החול והים ,
רשרוש של המים ,
ברק השמיים ,
תפילת האדם .

החול והים ,
רשרוש של המים ,
ברק השמיים ,
תפילת האדם.

ארץ ישראל שלי יפה וגם
פורחת
מי בנה ומי נטע ?
כולנו ביחד !
אני בניתי בית בארץ ישראל
אז יש לנו ארץ
ויש לנו בית בארץ ישראל...

ארץ כבת חלז
חלז וזרז...

על ראש הברוש שבחצר
שמחה והמולה,
שם כל הציפורים בעיר
הקימו מקהלה.

העפרונית הסולנית
ניקתה את הגרון,
שילבה כנף, זקפה מקור
וגם פצחה ברון.

ציף ציף, שריק שרק
כול בול בול בול ביל בל
לה לה לה ...
וכל מי ששמע אמר,
אח איזו מקהלה.

פתאום הפסיק את השירה
פשוט אחד זעיר,
אם איז מילים ואיז תווים
הוא לא מוכן לשיר.

"אנחנו לא רוצים מילים",
רגזו הבולבולים,
"אנחנו, גם ללא מילים,
נורא מתבלבלים"

ציף ציף, שריק שרק ...

הסנוניות כתבו תווים
על חוט ועל גדרות,
תוכי אחד לימד אותן
מילים נהדרות.

אלפי דרורים ועפרונים
פרצו מיד בשיר,
ומקולות הבולבולים
התבלבלה העיר.

ציף ציף, שריק שרק ...

"אוי די כבר, די לכם
לשיר",
צעק פתאום הברוש,
"לכו לישון, כבר מאוחר
כואב לי כבר הראש"

האופרטה היפה
לא באה עד סופה -
מחר יצפצפו קונצרט
על עץ הצפצפה.

ציף ציף, שריק שרק..

אוור הרים לזו כיין
ורח אורנים
נילא זרוח הצרביי
צי קול פאיונים

זבתדמת אילן ואזן
לזויה זחלומה
הציר אלר זצד יולזת
זלזיה חומה

ירולאים לו צה
ולו נחולת ולו אור
הלא אל ליריך

אני כיור
ירולאים לו צה
ולו נחולת ולו אור
הלא אל ליריך
אני כיור

חצנו אל זורות היים
אלוק ולכיכר
לספר קורא זהר הזית
זציר הצתיקה

זמתצרות אלר זסלץ
אלבי למלות זורחות
נילז נכד אל ים המלח
זצרך יריחו

ירולאים לו צה ...

אך זזואי היום ללירי לך
ולך לקלור כתריום
קטונתי מזציר זניך
ומאחרון המלוררים

כי למך זורז את הלפתיים
כליקת ללל
אם אלכרך ירולאים
אלר כואה צה

ירולאים לו צה ...

ארץ, ארץ, ארץ,
ארץ תכול אין עב,
והשמש לה
כדבש וחלב,
ארץ בה נולדנו
ארץ בה נחיה
ונשב בה, יהיה
מה שיהיה

ארץ שנאהב
היא לנו אם ואב
ארץ של העם
ארץ לעולם
ארץ בה נולדנו
ארץ בה נחיה
יהיה מה שיהיה.

ארץ, ארץ, ארץ,
ים אל מול החוף
ופרחים וילדים
בלי סוף.

בצפון כינרת
בדרום חולות
ומזרח למערב
נושק גבולות/ נושק
בסוד

ארץ שנאהב ...

ארץ, ארץ, ארץ,
ארץ התורה
את מקור האור
ושפת האמונה.

ארץ, ארץ, ארץ,
ארץ יקרה,
הן הבטחת
שאין זו אגדה.

ארץ שנאהב.

קוט והתהלך בארץ
בתראיל ומקל.
וודאי תפלוס בדרכ
שוב את ארץ ישראל.
יחבקו אותך דרכיה
של הארץ הטובה,
היא תקרא אותך
אליה
כמו אל צרש אהבה.

זאת אכן אותה
הארץ,

זו אותה האדמה
ואותה פיסת הסלץ
הנצרכת בחמה.
ומתחת לאספלט
לפנינו הראווה,
מסתתרת המולדת
ביינות וצנוה.

קוט והתהלך בארץ ...

וכרמי צצי הזית
ומסתור המציין
צוד שוארים על
חלומה

וחלומנו היסן.
ולזאת אודמים על הר
וילדים על השבילים,
במקום שבו הלכנו
עם חזק ותראילים.

קוט והתהלך בארץ ...

הרוח נושבת קרירה,
נוסיפה קיסם למדורה,
וכך בזרועות ארגמן
באש יעלה כקורבן,
האש מהבהבת,
שירה מלכלכת,
סובב לו, סובב הפינג'אן...

תודה על כל מה שבראת
תודה על מה שלי נתת
על אור עיניים
חבר או שניים
על מה שיש לי בעולם
על שיר קולח
ולב סולח
שבזכותם אני קיים

תודה על כל מה שבראת
תודה על מה שלי נתת
על צחוק של ילד
ושמי התכלת
על אדמה ובית חם
פינה לשבת
אישה אוהבת
שבזכותם אני קיים

תודה על כל מה שבראת
תודה על מה שלי נתת
על יום של אושר
תמימות ויושר
על יום עצוב שנעלם
תשואות אלפיים
וכפיים
שבזכותם אני קיים.

פקחתי את עיני, היה אז חודש
שבט,
ראיתי מעלי ציפור קטנה
אחת
ותכלת השמיים וענן יחיד
וראיתי -
את ההר הירוק תמיד .

במשחקי ילדות קלי השכרון
רדפתי פרפרים, החלקתי
במדרון
ועת חיפשתי לי מסתור ללב
תמים
או ברחתי -
אל ההר הירוק תמיד .

ההר הירוק כל ימות השנה,
אני עוד חולם ושואל
לנשום רוחותיך כבראשונה,
לשכב בצילך כרמל .

בשנות הנעורים, בשנות
האהבה
טיפסנו בשביליו, ידי בתוך
ידה

השקפנו למרחק, לעבר העתיד
וחלמנו -
על ההר הירוק תמיד .

הלכנו לצבא, גדולים ונבוכים,
מתוך המלחמות חזרנו כאחים
ונפרדנו -
מול ההר הירוק תמיד .

ההר הירוק כל ימות השנה ...

וילדינו כבר היום הם עלמים,
הורינו - שערם הלבין מרוב
ימים .

אך צעירים נהיה כל בוקר, עת
נביט

אל אחינו -

אל ההר הירוק תמיד .

ההר הירוק כל ימות השנה...

ואני ראיתי ברוש
שניצב בתוך שדה מול פני השמש
בחמסין, בקרה
אל מול פני הסערה .
על צידו נטה הברוש
לא נשבר את צמרתו הרכיז עד
עשב .

והנה, מול הים
קם הברוש ירוק ורם .

הנה ברוש, לבדו
מול אש ומים .

הנה ברוש, לבדו
עד השמיים .

ברוש, לבדו איתן .

לו רק ניתן ואלמד
את דרכו של עץ אחד .

ואני כמו תינוק
שנשבר ולא יכול מול פני השמש .
בחמסין, בקרה
אל מול פני הסערה .

הנה ברוש, לבדו...

הללויה לעולם,
הללויה ישירו כולם
במילה אחת בודדה
הלב מלא בהמון תודה
והולם גם הוא - איזה עולם
נפלא .

הללויה עם השיר,
הללויה על יום שמאיר,
הללויה על מה שהיה,
ומה שעוד לא היה -
הללויה ...

**בן אדם עלה לעלה עלה
כי כח עלך יס אק כנפי רוח,
כנפי נשרים אבירים
אל תכחש גם כן יכחשו בך
דרוש אותם דרוש בן אדם
ויאמרו איך**

הנה מה טוב ומה נעים שבט אחים גם יחד...

בר יוחאי נמשחת אשריך
שמן ישון מחברך

בר יוחאי שמן משחת קודש
נמשחת ממידת הקודש
נשאת ציץ נזר הקודש
חבוש על ראשך פארך

בר יוחאי מושב טוב ישבת
יום נסת יום אשר ברחת
במערות צורים שעמדת
שם קנית הודך והדרך

בר יוחאי אשרי יולדתך
אשרי העם הם לומדיך
ואשרי העומדים על סודך
לבושי חושן תומיך ואוריך

איש היה בישראל,
בר כוכבא שמו.
איש צעיר גבה קומה,
עיני זוהר לו.
הוא היה גיבור,
הוא קרא לדרור,
כל העם אהב אותו,
הוא היה גיבור!
גיבור!
יום אחד קרה מקרה -
המקרה עצוב -
בר כוכבא נפל בשבי
והושם בכלוב.
מה נורא כלוב זה,
בו שאג אריה!
אך ראה את בר כוכבא -
התנפל האריה.
אריה!
אך דעו נא, בר כוכבא
מה גיבור ועז!
אץ קפץ על האריה
וקל כנשר טס.
על הר וגיא הוא שט,
ודגל דרור ביד,

70 שנה במכונית
אני נוסע ומביט
על מה היה ומה נהיה
ואיך נפשי עוד הומיה

מהמצדה של הזריחות
ירושלים בסליחות
מחוף כנרת ואכזיב
מהמסיבות של תל אביב

כאן זה בית כאן זה לב...

מבראשית הכל תפור
טלאים, טלאים של הסיפור
כמו שתי מילים - להתחבר
בחוט זהב של משורר

אני מכאן, אני שייך
וכל חבר שלי כמו אח
את הפועמת בלבבי
אני מזרח-מערבי

כאן זה בית כאן זה לב...

אדם הוא נוף מולדתו
חורט קווים בכף ידו
בין התפילות לנדרים
ריחות פרדס של הדרים

ובעיניה של אימי
תמיד אמצא את מקומי
על הגיטרה מתנגן
ניגון עתיק שמכוון

על הדבש ועל העוקץ
על המר והמתוק
על בתנו התינוקת
שמור אלי הטוב

על האש המבוערת
על המים הזכים
על האיש השב הביתה
סן המרחקים

על כל אלה, על כל אלה
שמור נא לי אלי הטוב
על הדבש ועל העוקץ
על המר והמתוק
אל נא תעקור נטוע
אל תשכח את התקווה
השיבני ואשובה
אל הארץ הטובה

שמור אלי על זה הבית
על הגן, על החומה
חיגון, מפחד פתע
ומחלחה

שמור על המעט שיש לי
על האור ועל הטף
על הפרי שלא הבשיל
עוד
ושנאסף

על כל אלה...

משרש אילן ברוח
מרחוק נושר כוכב
משאלות ליבי בחושך
נרשמות עכשיו

אנא, שמור לי על כל
אלה
ועל אהובי נפשי
על השקט, על הבכי
ועל זה השיר

על כל אלה...

